

[Statsministeren.]

senere lejlighed. Men jeg vil gerne give udtryk for, at jeg fuldt ud respekterer hr. Overgaard Nielsens overbevisning på dette punkt.

Eksperter er jo ofte uenige. Vi ved alle, at det gælder økonomer, og det gælder selvfølgelig også jurister. Men jeg tror, det vil være forkert at anfægte den videnskabelige basis for professor Max Sørensens udtalelser, og jeg er bekendt med, at professor Max Sørensen vil kommentere professor Siesbys indlæg, formentlig i form af en tidsskriftsartikel. Jeg tror, at når den foreligger, vil vi have en bredere basis for at fortsætte denne diskussion.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kurt Brauer* til indenrigsministeren:

„Har ministeren kommentarer til oplysningen fra lægeforeningens formand om, at Danmark kan imødesee en mangedobling af udbuddet af medicinske præparater, såfremt vi indtræder i EF?“

Skriftlig begrundelse.

I BT for den 1. november 1971 skriver dr. Jørgen Fog: „Hvis vi kommer i EF, kan vi imødesee en mangedobling af udbuddet af medicinske præparater, og vi får næppe lov i henhold til Romtraktaten at være så restriktive, som tilfældet er i dag.“

I en artikel den 4. november 1971 i BT fremhæves det, at der i Vesttyskland findes ca. 40.000 unødvendige medicinske præparater i handelen, mens det tilsvarende tal for Danmark andrager ca. 1.000.

Såfremt regeringen ikke tager særlige skridt, må det befrygtes, at vi ved en indtræden i Fællesskaberne vil se et tvunget til en kursændring i vor medicinalpolitik.

Kurt Brauer: Mit spørgsmål til indenrigsministeren har jeg begrundet skriftligt, og jeg har ikke meget at tilføje. Men jeg har dog i hvert tilfælde én betænkelighed. I de lande, som man så energisk, senest i det foregående spørgsmål, forsøger at få Danmark til at opgive sin selvstændighed til, især Vesttyskland, er det ganske almindeligt, at man i håndkøb kan få alle slags midler af den type, som hævdes at være lige gode mod såvel fodvorter som hovedpine, altså de

såkaldte patentmediciner. Tror ministeren, eller håber han, eller kan ministeren garantere, at der kan lægges så mange hindringer i vejen for fællesmarkedsländenes fremtrængen på medicinhandelsområdet, at vi kan få lov til at fortsætte og udbygge, især udbygge, den forholdsvis mere restriktive politik, som Danmark har? Vil ministeren sørge for, at spørgsmålet bliver forhandlet i Bruxelles? Jeg har nemlig ikke kunnet se nogen steder, at man har forhandlet dette spørgsmål i Bruxelles.

Indenrigsministeren (Egon Jensen): Til spørgsmålet, om jeg vil sikre, at problemet bliver behandlet, må jeg sige, at det er klart, at et sådant problem også bliver taget op, og det skal jeg komme ind på lidt senere.

Spørgsmålet kan lyde enkelt, men det er i og for sig et forholdsvis stort problem. Ved bedømmelsen af, hvad Danmarks eventuelle indtræden i EF vil betyde for antallet af medicinske præparater på det danske marked, må man sondre imellem de for tiden gældende tilstande i de enkelte EF-stater og de fremtidige tilstande, der vil følge af et krav om ensartede regler i EF-området.

Hvad det første angår, må det konstateres, at visse af de 6 EF-stater har lægemiddelregler, der er meget mindre udviklede end her i landet gældende regler. F. eks. har de vesttyske godkendelseskrav for lægemidler i en årrække været forholdsvis lempelige med den virkning, at der i Tyskland er et efter danske forhold meget stort udbud af lægemidler. Der har dog i de senere år kunnet spores en tendens til, at de tyske godkendelseskrav er blevet skærpet.

Med hensyn til iværksættelsen af fælles EF-regler på lægemiddelområdet har vi kendskab til første direktiv om medicinske specialiteter samt til et antal direktivforslag vedrørende medicinske specialiteter, lægemidler, farmaceutisk erhvervsudøvelse m. v. Det er endnu uvist, om disse forslag vil blive gennemført, eventuelt i ændret skikkelse, ligesom det er uvist, hvorledes de skal administreres. Begge spørgsmål spiller en helt afgørende rolle for antallet af markedsførte medicinske præparater. Direktivforslagenes regler svarer væsentligt bedre til danske regler om lægemiddelgodkendelse, end de svarer til de regler, der i dag er gældende